

«رومان گوفمن» افسر ارشد ارتش اسرائیل و دبیر نظامی نتانیا‌هو است که ۴ دسامبر ۲۰۲۵ به عنوان گزینه نتانیا‌هو برای ریاست بعدی موساد معرفی شد و قرار است پس از پایان دوره ۵ ساله «دیوید بارنیا» در ژوئن ۲۰۲۶ این مسؤو‌ولیت را تحویل بگیرد. در اسرائیل، موساد فقط یک سازمان اطلاعاتی نیست؛ موساد برای دولت‌ها ابزار سیاست خارجی، مدیریت روابط پنهان، عملیات برون‌مرزی و در سال‌های اخیر یکی از ستون‌های اصلی راهبرد مهار ایران بوده است. وقتی نتانیا‌هو که در سال‌های جنگ و بحران داخلی زیر فشار است، به جای انتخاب یک چهره رشد‌کرده در بدنه موساد، فردی بیرون از سازمان و نزدیک به خودش را برمی‌گزیند، پیامش ۲ لایه دارد؛ لایه اول اعتماد شخصی و کنترل سیاسی؛ لایه دوم تلاش برای تغییر سبک و اولویت‌های موساد. این روند را باید کنار الگوی بزرگ‌تر دید؛ در اسرائیل طی ماه‌های گذشته بحث پرنرگی درباره انتصاب افراد بیرون از سیستم‌های حرفه‌ای امنیتی برای پست‌های حساس شکل گرفته است. رسانه‌های اسرائیلی هم از احتمال موج استعفا و ناراضایی در داخل موساد گفته‌اند، چون بخشی از بدنه سازمان چنین تغییراتی را سیاسی‌سازی می‌بیند.

■ **ژنرال تانک‌ها در زمین جاسوسان؛ رزومه‌ای که با موساد غریبه است**

درباره زندگی شخصی گوفمن داده‌های عمومی محدود است اما خطوط اصلی مسیرش روشن است. او متولد بلاروس است و سال ۱۹۹۰ در ۱۴ سالگی به اسرائیل مهاجرت کرده است. سال ۱۹۹۵ وارد ارتش اسرائیل شد و مسیرش را عمدتا در یگان‌های زرهی طی کرده؛ مسیری که در ارتش اسرائیل به طور سنتی با نگاه عملیات زمینی و فرماندهی میدانی پیوند می‌خورد.

گوفمن طبق گزارش تایمز او اسرائیل از فرمانده تانک در تیپ ۱۸۸ شروع کرده و در سال‌های بعد پله‌پله بالا رفته است. آن نقاط شاخص کارنامه او می‌توان به این موارد اشاره کرد؛ فرماندهی گردان ۷۵ در تیپ زرهی ۷ در ۲۰۱۱، افسر عملیات لشکر ۳۶ در ۲۰۱۳، فرماندهی تیپ اتصیون در کرانه باختری در ۲۰۱۵، بازگشت به زرهی و فرماندهی تیپ ۷ در ۲۰۱۷ و سپس فرماندهی لشکر منطقه‌ای ۲۱۰ باشان در مزر سوریه از ۲۰۲۰. این رزومه، رزومه یک افسر اطلاعاتی نیست. این رزومه بیشتر شبیه یک فرمانده عملیات زمینی است که تجربه فرماندهی منطقه‌ای و برخورد با میدان پیچیده شمال و کرانه باختری را دارد. همین تفاوت، در عین حال که می‌تواند برای نتانیا‌هو جذاب باشد، برای بخشی از موساد نگران‌کننده است.

■ **سخت‌نرانی ۲۰۱۸ و نشانه‌های یک ذهنیت؛** یکس از نقل‌قول‌های کلیدی که رسانه‌های اسرائیلی بازنتاب داده‌اند، مربوط به سخت‌نرانی معروف او در ۲۰۱۸ در برابر فرماندهان ارشد ارتش اسرائیل است. او در آن سخنرانی از الگوی پرهیز از به کارگیری نیروی زمینی انتقاد کرده بود.

افسر زرهی است و طبیعی است که به جنگ زمینی، تصرف، کنترل فضا و اعمال قدرت سخت باور داشته باشد. اگر چنین ذهنیتی به موساد منتقل شود، موساد می‌تواند بیش از قبل به سمت نقش‌های عملیاتی هماهنگ با ارتش و حتی نقش‌های شبه‌نظامی برون‌مرزی متمایل شود. این همان نقطه‌ای است که برای ایران اهمیت می‌یابد، چون در مواجهه با ایران، اسرائیل اغلب ترکیبی از عملیات اطلاعاتی، جنگ سایبری، خرابکاری، ترور هدفمند و فشار دیپلماتیک را دنبال می‌کند.

■ **۱۷اکتبر ۲۰۲۳ و تبدیل شدن به چهره‌ای نمادین؛** گفته می‌شود گوفمن ۱۷اکتبر ۲۰۲۳ در جریان حمله حماس به جنوب اسرائیل بشدت زخمی شد. گزارش‌ها می‌گویند او از خانه به سمت منطقه حرکت کرد، با نیروهای داوطلب پلیس درگیر شد و در یک درگیری مسلحانه در تقاطع شعار هبنگف مجروح شد.

برای نتانیا‌هو و دستگاه تبلیغاتی اسرائیل، چنین روایتی ۲ کارکرد دارد؛ ساختن سرمایه نمادین از یک افسر که در روز شکست امنیتی بزرگ اسرائیل در میدان حاضر بوده و نسبت دادن خصلت شجاعت و فداکاری به گزینه‌ای که قرار است رئیس موساد شود. در بیانیه‌ها هم دقیقاً روی همین بخش دست گذاشته شده است.

پس از دوره در‌مان و بازگشت، گوفمن مدتی در نقش‌های ستادی قرار گرفت و در نهایت مه ۲۰۲۴ دبیر نظامی نخست‌وزیر شد.

دبیر نظامی در ساختار اسرائیل، کانال دائمی میان نخست‌وزیر، ارتش و جامعه اطلاعاتی است. تایمز او اسرائیل می‌گوید او در این جایگاه در اجرای دستورهای نخست‌وزیر در ارتش نقش داشته و در طول جنگ با موساد و دیگر نهادها در تماس مستمر بوده است. همین نزدیکی سازمانی و شخصی، دلیل اصلی اعتماد نتانیا‌هو به او دانسته می‌شود.

■ **پرونده نوجوان ۱۷ ساله و برداشت‌ها از سبک مدیریتی؛** پاشنه آشیل اصلی گوفمن در افکار عمومی اسرائیل، پرونده‌ای است که به دوره فرماندهی او در لشکر ۲۱۰ برمی‌گردد. گزارش‌ها می‌گویند او استفاده بحث‌برانگیز از یک نوجوان ۱۷ ساله را برای انتشار اطلاعات طبقه‌بندی‌شده در قالب یک کارزار اثرگذاری در شبکه‌های اجتماعی تأیید کرده بود. آن نوجوان سپس بازداشت و حدود ۱۸ ماه در بازداشت بود تا در نهایت پرونده بسته شد.

این پرونده از ۲ لایه برای تحلیل آینده او در موساد

پشت پرده انتخاب گوفمن؛ بحران اعتماد و اضطراب در رژیم صهیونیستی

غریبه در موساد

لایه سوم بازسازی بازدارندگی و تصویر امنیتی است. پس از ۷ اکتبر، دستگاه امنیتی اسرائیل زیر تیغ انتصاب فردی که روایتی از حضور در میدان و زخمی شدن دارد، به کار بازسازی روانی و سیاسی کمک می‌کند.

■ **موساد گوفمن؛ سیاسی تر، نظامی تر و شاید پرخطاتر** اگر بخواهیم بر اساس سوابق و نشانه‌های رفتاری به سناریوهای محتمل برسیم، چند مسیر قابل تصور است.

■ **سناریوی اول – موساد نظامی تر و نزدیک‌تر به ارتش؛** با توجه به خاستگاه زرهی و تجربه فرماندهی زمینی، گوفمن می‌تواند موساد را به سمت همکاری نزدیک‌تر عملیاتی با ارتش ببرد. این به معنای تمرکز بیشتر بر زنجیره هدف، اطلاعات عملیاتی فوری و عملیات‌هایی است که مکمل حملات نظامی هستند. این همان مدلی است که در بسیاری از جنگ‌های اخیر به چشم می‌آید؛ یعنی همزمانی عملیات پنهان و عملیات آشکار.

■ **سناریوی دوم – موساد سیاسی تر و همراستاتر با دفتر نخست‌وزیر؛** نزدیکی شخصی به نتانیا‌هو و انتخاب شدن به عنوان گزینه بیرونی می‌تواند موساد را در معرض این خطر قرار دهد که بخشی از بدنه حرفه‌ای احساس کند استقلال سازمانی‌اش کاهش یافته است. نقدهایی که درباره موج استعفا مطرح شده دقیقاً از همین زاویه معنا پیدا می‌کند. در چنین سناریویی، موساد ممکن است در اولویت‌گذاری، زمان‌بندی عملیات‌ها و حتی پیام‌رسانی عمومی بیشتر تحت تأثیر نیازهای سیاسی روز قرار بگیرد. ■ **سناریوی سوم – تأکید بیشتر بر عملیات اثرگذاری و جنگ روایت؛** پرونده نوجوان ۱۷ ساله، فارغ از دایوری اخلاقی، یک نشانه است که گوفمن به حوزه اثرگذاری و روایت حساس است. اگر این گرایش به موساد منتقل شود، می‌تواند به سرمایه‌گذاری بیشتر روی عملیات اطلاعاتی، مهندسی ادراک و کارزارهای چندسکویی منجر شود. این حوزه برای ایران هم مهم است، چون بخش قابل توجهی از تقابل تهران و تل‌آویو در لایه ادراک، مشروعیت و افکار عمومی جهانی جریان دارد.

■ **جنگ سایه با تهران؛ آیا قواعد بازی تغییر می‌کند؟**

برای فهم تأثیر گوفمن بر رویکرد موساد علیه ایران، باید چند واقعیت را کنار هم گذاشت. واقعیت اول این است که حتی بدون تغییر رئیس موساد، ایران در مرکز دستور کار موساد بوده است. گزارش‌های متعدد رسانه‌ای بین‌المللی و خبرگزاری‌ها از یک جنگ سایه طولانی میان ۲ طرف سخن گفته‌اند که شامل خرابکاری و ترورهای منتسب به اسرائیل علیه زیرساخت‌ها و افراد مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران می‌شود.

در نتیجه انتظار تغییر بنیادی خط‌مشی علیه ایران واقعیت‌پناه نیست. محتمل‌تر این است که تغییر، در شدت، روش اجرا و سطح ریسک‌پذیری نمود پیدا کند. واقعیت دوم این است که گوفمن، بر خلاف یک رئیس موساد برآمده از بدنه سازمان، شبکه عملیاتی کلاسیک و تجربه طولانی در پرونده ایران را به شکل مستقیم ندارد. منتقدان داخلی اسرائیل هم دقیقاً روی همین نکته دست می‌گذارند.

این می‌تواند او را در ماه‌های اول به ۲ انتخاب برساند؛ یا به مدیران باسابقه موساد تکیه کند و مسیر قبلی را ببرد، یا برای اثبات خودش به سمت تصمیم‌های پرریسک‌تر و نمادین‌تر حرکت کند. تجربه تاریخی نشان می‌دهد روسای تازه اگر احساس کنند زیر ذره‌بین هستند، گاهی به وسوسه نمایش قدرت می‌افتند، هر چند هزینه‌های چنین نمایش‌هایی همیشه قابل کنترل نیست.

واقعیت سوم، رابطه آمریکا و اسرائیل و میدان منطقه است. موساد در پرونده ایران بدون هماهنگی‌های اطلاعاتی و فنی با شرکای غربی و منطقه‌ای دست بسته‌تر است. انتخاب فرد نزدیک به نتانیا‌هو می‌تواند هماهنگی سیاسی

را افزایش دهد اما اگر در داخل موساد اصطکاک و خروج نیرو رخ دهد، ظرفیت واقعی اجرای عملیات پیچیده می‌تواند آسیب ببیند.

■ **این انتصاب نشانه قدرت است یا نشانه اضطراب؟**

گوفمن روس‌زبان است و در فضای رسانه‌ای اسرائیل حتی از روسی‌دانستن او به عنوان مزیت یاد شده است. این ویژگی به خودی خود علیه ایران تعریف نمی‌شود اما در بافت امروز امنیت منطقه مهم است. روسیه در سوره بازیرگر کلیدی است، با ایران نیز همکاری‌های متنوع دارد و در عین حال با اسرائیل هم کانال‌های مدیریت تنش داشته است. رئیس موسادی که زبان و فرهنگ روسی را می‌شناسد، شاید در فهم رفتار مسکو و شبکه‌های پاساژوری دست بالا را داشته باشد.

در روایت رسمی اسرائیل، این انتصاب یک انتخاب حرفه‌ای و بر اساس شایستگی و تجربه جنگی معرفی می‌شود اما می‌شود گفت این انتخاب بیشتر نشانه اضطراب ساختاری است تا نشانه اعتماد به نفس؛ چرا اضطراب؟ چون موساد در سال‌های اخیر در ذهن تصمیم‌ساز اسرائیلی قرار بوده دستاورد واقعی تولید کند؛ بازدارندگی در برابر ایران، مدیریت جبهه‌های متعدد و مهار پیامدهای جنگ غزه. نتانیا‌هو فردی را آورده که سرمایه اصلی‌اش نزدیکی و وفاداری است، یعنی دغدغه کنترل برایش از دغدغه نبوغ سازمانی جلوتر است. منتقدان اسرائیلی هم همین را در قالب نگرانی از سیاسی‌سازی و موج استعفا بیان کرده‌اند.

این تصمیم البته می‌تواند کوتاه‌مدت به نتانیا‌هو احساس امنیت بدهد اما بلندمدت اگر باعث فرسایش حرفه‌ای گری شود، به زیان اسرائیل تمام می‌شود.

■ **موساد جدید؛ سازمانی هماهنگ‌تر اما شکننده‌تر** به کنار هم گذاشتن سوابق و مناقشه‌ها می‌توان چند گزاره محتمل را مطرح کرد.

۱- تداوم تمرکز موساد بر ایران قطعی است اما احتمال تقویت پیوند موساد با عملیات نظامسی و هدف‌گذاری مشترک بیشتر می‌شود.

۲- گوفمن ممکن است نسبت به روسای حرفه‌ای موساد حساسیت کمتری به مرزبندی‌های سنتی میان ارتش و موساد داشته باشد و همین مرزها را جابه‌جا کند. این می‌تواند سرشت تصمیم‌گیری را بالا ببرد و همزمان ریسک خطا را افزایش دهد.

۳- پرونده نوجوان ۱۷ ساله یک هشدار درباره مدیریت ریسک انسانی است. اگر سبک مدیریتی او به سمت استفاده ابزاری از منابع کم‌حفاظت ببرد، احتمال خطای عملیاتی و افشای رسانه‌ای هم بالا می‌رود.

۴- از منظر ایران، تغییر نام رئیس موساد نباید باعث ساده‌سازی تصویر دشمن شود. ساختار موساد و پیوندهای بین‌سازمانی در اسرائیل و غرب تعیین‌کننده‌تر از شخصیت افراد است. شخصیت فقط می‌تواند شدت و جهت تاکتیکی را تغییر دهد.

گوفمن یک رئیس موساد کلاسیک نیست. او محصول ارتش زرهی و میدان زمینی است که پس از ۱۷اکتبر ۲۰۲۳ با یک سرمایه نمادین وارد حلقه نزدیک نتانیا‌هو شد و حالا قرار است در ۲۰۲۶ موساد را تحویل بگیرد.

همین تفاوت، هم امکان تغییر سبک را ایجاد می‌کند و هم احتمال اصطکاک داخلی را بالا می‌برد. برای ایران، پیام عملی این انتصاب نه این است که تهدید تمام شد و نه این است که تهدید چند برابر شد. پیام دقیق‌تر این است که اسرائیل در پی هماهنگ‌سازی بیشتر جنگ آشکار و پنهان است و در عین حال در داخل خود با بحران اعتماد و سیاست‌زدگی در انتصاب‌های امنیتی دست و پنجه نرم می‌کند. این روند همزمان هم می‌تواند خطرات کوتاه‌مدت بسازد و هم می‌تواند نقاط آسیب‌پذیری بلندمدت برای اسرائیل ایجاد کند.

شنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۴
وطن امروز | شماره ۴۸۸۶

[بین الملل]

دور دنیا

خاخام یهودی: تشکیل اسرائیل تمرد علیه حکم الهی است

سختگوی جماعت یهودی «طابوری کارتا» گفت از نگاه این گروه، تشکیل اسرائیل بر خلاف حکم الهی درباره پراکندگی یهودیان در جهان است و صهیونیسم با استفاده سیاسی از دین، موجودیتی را پیش برده که به گفته او بر «کشتار و غارت» بنا شده است.

خاخام «اسرائیل دیوید وایس» روحانی یهودی و سختگوی جماعت «طابوری کارتا» که به عنوان یکی از شناخته‌شده‌ترین جریان‌های یهودی مخالف صهیونیسم شناخته‌می‌شود، شلمگه پنجشنبه در گفت‌وگوباشبکه «المشهد» دیدگاه‌های دینی این جماعت را درباره اسرائیل و صهیونیسم تشریح کرد. وایس در ابتدای برنامه با اشاره به مبانی اعتقادی یهودیت سنتی تأکید کرد از منظر توراتی، تشکیل دولت یهودی پیش از تحقق اراده الهی، «تمریدی مستقیم از فرمان خداوند» محسوب می‌شود. به گفته وی، در متون دینی یهود، پراکندگی و تبعید یهودیان در جهان بخشی از حکم الهی است که یهودیان موظف به پذیرش آن هستند. این خاخام یهودی در ادامه، شکل‌گیری اسرائیل را مبتنی بر «قتل، غصب سرزمین و سرکوب سیستماتیک» توصیف کرد و گفت چنین رفتاری هیچ نستی با آموزه‌های اخلاقی تورات ندارد. وایس همچنین با مقایسه تاریخی، به وضعیت یهودیان در سرزمین‌های اسلامی اشاره کرد و گفت: «یهودیان قرن‌ها در جوامع اسلامی و در کنار مسلمانان، از جمله در فلسطین، با امنیت و همزیستی زندگی کرده‌اند» وی در مقابل رفتار اسرائیل با فلسطینیان را مبتنی بر «کشتار، سرکوب، مصادره اموال و آوارگی» دانست و این ۲ تجربه تاریخی را کاملاً متضاد توصیف کرد. وی با اذعان به اینکه سخنانش ممکن است برای برخی مخاطبان عجیب باشد، تصریح کرد: «یهودیت یک دین است اما صهیونیسم یک ایدئولوژی سیاسی». به گفته وایس، صهیونیسم با بهره‌برداری ابزاری از دین، تلاش کرده حمایت یهودیان و افکار عمومی جهانی را برای تثبیت موجودیت خود جلب کند.

■ ■ ■

تجاوز جدید صهیونیست‌ها

به مناطق مختلف جنوب لبنان

جنگنده‌های متجاوز رژیم صهیونیستی با نقض مجدد آتش‌بس، مناطقی را در جنوب لبنان و غرب بقاع هدف حملات خود قرار دادند. منابع لبنانی دیروز گزارش دادند مناطق جنوب لبنان باره‌اهدف تجاوز صهیونیست‌ها قرار گرفت و جنگنده‌های متجاوز رژیم صهیونیستی بر فراز آسمان جنوب در حال پرواز بودند. جنگنده‌های متجاوز رژیم صهیونیستی دیروز ۴ بار مناطقی را در منطقه «زلايا» در غرب بقاع واقع در لبنان هدف قرار دادند. در پی تجاوز جدید صهیونیست‌ها به مناطقی در جنوب لبنان، ستون‌های غلیظ دود در جنوب لبنان به هوا بر خاست. همچنین رژیم صهیونیستی در تجاوزی جدید به لبنان از نفاعات «الرحان» در جنوب لبنان را ۳ بار بمباران کرد. منابع لبنانی گزارش دادند جنگنده‌های رژیم صهیونیستی نفاعات «الجریق» و «المحمودیه» در جنوب لبنان را هدف حملات خود قرار دادند. گزارش‌ها حاکی است منطقه «حومین» در جنوب این کشور یک بار و منطقه «هیس» واقع در بین مناطق «نصار» و «الزرايه» در جنوب این کشور نیز ۲ بار هدف تجاوز جنگنده‌های صهیونیستی قرار گرفتند. شبکه خبری المیادین نیز گزارش داد جنگنده‌های رژیم صهیونیستی مناطقی در جنوب لبنان و غرب دره بقاع را هدف حملات سنگین خود قرار دادند. کانال ۱۲ رژیم صهیونیستی هم به نقل از یک منبع امنیتی مدعی شد در این حملات مجتمع آموزشی و دیگر اهداف حزب‌الله هدف قرار گرفته است. از سویی ارتش صهیونیستی مدعی شد زیرساخت‌های نظامی حزب‌الله را در جنوب لبنان هدف حملات خود قرار داده است. طی چند هفته گذشته صهیونیست‌ها همزمان با افزایش تهدیدات و فشارهای سیاسی آمریکا با هدف کشاندن لبنان به مسیر عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی، تجاوزگری علیه لبنان را به شکل قابل توجهی گسترش داده‌اند.

■ ■ ■

روسیه دربارہ علت توقیف نفتکش در سواحل ونزوئلا از آمریکا توضیح خواست

رئیس دستگاه دیپلماسی روسیه با اشاره به اینکه آمریکا «بدون هیچ مجوز قانونی و بدون انجام تحقیقات وارد عرصه نفوذ در سواحل ونزوئلا شده و آن را توجیه کرده، تأکید کرد واشنگتن باید درباره چنین اقدامی به دیگر اعضای جامعه جهانی توضیح بدهد. به گزارش خبرگزاری تاس، سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه در میزگردی با سفرای خارجی درباره روند اوضاع پیرامون اوکراین اعلام کرد مسکو امیدوار است ایالات متحده دلایل توقیف یک نفتکش در نزدیکی سواحل ونزوئلا را توضیح دهد. وی گفت: «هن بسیار امیدوارم ایالات متحده با وجود اینکه خود را محق می‌داند چنین عملیات‌هایی را انجام دهد، دست‌کم از یک احترام به دیگر اعضای جامعه جهانی به آنها توضیح دهد بر اساس چه شواهد و مستندات دست به چنین اقدامی زده و این نفتکش را توقیف کرده است». لاوروف تأکید کرد: آمریکا «بدون هیچ‌گونه حکم قضایی و بدون انجام تحقیقاتی» وارد عرصه این نفتکش شده و اعلام کرده این کشتی نفتی را حمل می‌کند که فروش آن ممنوع است. وی یادآور شد روسیه در مسائل مربوط به امنیت دریایی و مبارزه با قاچاق مواد مخدر، به اصل گفت‌وگوهای جمعی در چارچوب سازمان‌های بین‌المللی و عدم اقدامات یکجانبه پایبند است.

■ **روسیه خواستار حل‌وفصل مسالمت‌آمیز تنش بین آمریکا و ونزوئلا شد**

در این رابطه ماریا زاخارووا، سخنگوی وزارت خارجه روسیه نیز پنجشنبه اعلام کرد مسکو امیدوار است ایالات متحده از ورود به یک درگیری تمام‌عیار با ونزوئلا که می‌تواند پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی به همراه داشته باشد، خودداری کند. وی گفت: «ها امیدواریم کاخ سفید در نهایت بتواند از لغزش بیشتر به سوی یک درگیری تمام‌عیار که می‌تواند پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی برای سراسر نیمکره غربی به دنبال داشته باشد، پرهیز کند». این دیپلمات روس سیاست کنونی آمریکا در قبال دیگر کشورها را با سیاست «جماق بزرگ» و روزولت مقایسه کرد، سیاستی که به گفته وی زمانی با این ادعا مطرح شد که واشنگتن حق مداخله در منطقه آمریکای لاتین را به بهانه تثبیت وضعیت اقتصادی داخلی برای خود قائل است. به عقیده زاخارووا، چنین رویکردی نمی‌تواند به ثبات در منطقه کمک کند.

حال، نقطه قوت ونزوئلا مقاومت مردمی است. در انتخابات اخیر ریاست جمهوری و محلی (مانند انتخابات شهرداری‌ها و استانداری‌ها در سال گذشته)، طرفداران مادورو اکثریت قاطع را کسب کردند که نشان‌دهنده حمایت مردمی پایدار است. بخشی از اپوزیسیون شرافتمند نیز مخالف اشغالگری است و از حمله نظامی حمایت نمی‌کند. این عامل، خوش‌شانسی ماوروو بدشانسی ترامپ است. اگر مردم با دولت همسو بمانند، تجاوزگر نمی‌تواند به اهدافش برسد، حتی اگر بخشی از آن را با هزینه‌های

نظامی به کشور خود است) را آشکار کرده است. او دستکش مخملی را کنار گذاشته و علناً در امور داخلی کشورها دخالت می‌کند همان‌طور که در انتخابات آرنانتین، هندوراس یا حتی اسرائیل (درخواست عفو نتانیا‌هو) دیدیم. این دخالت‌ها بخشی از سیاست خارجی ترامپ برای احیای دکترین مونرو و تسلط کامل بر آمریکای لاتین است. ونزوئلا کشوری ثروتمند با منابع متنوع و نرخ رشد اقتصادی خوب در گذشته است اما تحریم‌های ظالمانه آمریکا بحران‌های اقتصادی شدیدی ایجاد کرده. با این

ترامپ با روش‌های بی‌پروا‌تر وارد شده اما فشارهای داخلی آمریکا از جمله عدم حمایت برای حمله زمینی او را محطاط کرده است.

ترامپ حمایت از مخالفان ما‌دورو

مانند مارا یو کورینا ماچادو (که اخیراً جایزه صلح نوبل ۲۰۲۵ را دریافت کرد، در حالی که خواستار تحریم بیشتر و حتی حمله